

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวัวปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การศึกษา
2. สมมติฐานการศึกษา
3. สรุปผล
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวัวปีปุ่น จังหวัดมหาสารคามตาม ความคิดเห็นของบุคลากรองค์กรองค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวัวปีปุ่น จังหวัดมหาสารคามตามความคิดเห็นของบุคลากรองค์กรองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามสายงานของบุคลากร และองค์การบริหารส่วนตำบล
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวัวปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการศึกษา

1. ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอวัวปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอปีปุ่น

จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม ตำแหน่งมีความแตกต่างกัน

3. ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอปีปุ่น

จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม องค์การบริหารส่วนตำบล มีความแตกต่างกัน

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากมีสายงานพนักงานจ้าง (ร้อยละ 47.90) รองลงมา คือ พนักงานส่วนตำบล (ร้อยละ 45.80) และผู้บริหาร (ร้อยละ 6.30) ส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสง (ร้อยละ 9.66) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลเสือโกก (ร้อยละ 9.24) และองค์การบริหารส่วนตำบลแคน (ร้อยละ 8.82) ตามลำดับ

2. ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การประเมินผล การพัฒนาบุคลากร การบรรจุแต่งตั้ง การชาร์งรักษานักงาน และการให้ค่าตอบแทน

2.1 ด้านการบรรจุแต่งตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การจัดทำแผนอัตรากำลังคนภายในองค์การบริหารส่วนตำบล การคัดเลือกบุคคลที่มี คุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาทำงานในตำแหน่งว่าง และความชัดเจนเกี่ยวกับการมอบหมายงานต่างๆ

2.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ด้านงบประมาณที่จะส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม การควบคุมคุณภาพให้พนักงาน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ และการใช้ทักษะ ความรู้ทางเทคนิคความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ

2.3 ด้านการประเมินผลงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 6 ข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3

ลำดับ ดังนี้ การประเมินผลงานตามความสำเร็จของงาน การวัดคุณค่าของคนในการปฏิบัติงาน ภายในช่วงระยะเวลาที่กำหนด และการประเมินคุณภาพของงานตามความสามารถในการปฏิบัติงาน

การปฏิบัติงาน

2.4 ด้านการให้ค่าตอบแทน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การจัดสวัสดิการและประโยชน์เกือกถูกต่างๆ และความเหมาะสมระหว่างค่าจ้างและ ประโยชน์ตอบแทนอื่น ค่าตอบแทนที่เป็นรูปตำแหน่งที่สูงขึ้น และการกำหนดระบบการจ่าย ค่าตอบแทน

2.5 ด้านธุรการรักษาพนักงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 7 ข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งที่ดำรงอยู่ การคูณความเป็นอยู่ในรูปค่าตอบแทน และสวัสดิการที่งูงไขและรูปแบบของระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ดีทั้งองค์กรและการสร้าง ความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงาน

3. บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสายงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปีปุทธม จังหวัด มหาสารคาม โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ด้านการประเมินผลงาน ด้านการธุรการรักษาพนักงาน ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการพัฒนา บุคลากร และด้านการให้ค่าตอบแทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหา การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปีปุทธม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ด้านการประเมินผล งาน การธุรการรักษาพนักงาน ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการให้ค่าตอบแทน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การ บริหารส่วนตำบลอำเภอปีปุทธม จังหวัดมหาสารคาม ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ควรมีกรอบที่ชัดเจน ในการบรรจุแต่งตั้งพนักงาน จ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า 5 ปีให้เป็นพนักงานจ้างประจำ เพื่อเป็นการสร้างขวัญและ กำลังใจให้แก่พนักงาน

5.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดปฐมนิเทศบุคลากรบรรจุใหม่ทุกสายงาน และควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรบรรจุใหม่ให้เข้าใจในข้อกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ แบบแผนขององค์กร

5.3 ด้านการประเมินผลงาน ควรนำหลักการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน มีประสิทธิภาพ มาใช้ในการประเมินผล การปฏิบัติงานและการเลื่อนตำแหน่ง และผู้บริหารจะต้องมีความเป็นธรรมาภิจิตร เป็นกลาง ในการประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนตำแหน่งของผู้ใต้บังคับบัญชา

5.4 ด้านการให้ค่าตอบแทน ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดทำสวัสดิการและค่าตอบแทนต่าง ๆ ให้เหมาะสม ในการเลื่อนตำแหน่งและเพิ่มค่าตอบแทนจะต้องพิจารณาจากผลงานที่ผ่านมาอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

5.5 ด้านการร่างรักษาพนักงาน ควรจัดสรรงบประมาณในด้านการพัฒนาบุคลากร เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงานอย่างสม่ำเสมอ และควรมีการติดตามและประเมินผลบุคลากรหลังจากการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้
สมมติฐานที่ 1 ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล อญฯ ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษา พบว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม มีปัญหาการบริหารงานบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับค้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับ คือ การประเมินผลงาน การพัฒนาบุคลากร การบรรจุแต่งตั้ง แม่ลงจากอาชญากรรม มีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านทรัพยากรมนุษย์ องค์กรขาดแคลนงบประมาณใน เพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านทรัพยากรมนุษย์ องค์กรขาดแคลนงบประมาณใน การจัดพัฒนาหรือฝึกอบรมและศึกษาดูงานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ด้านการวางแผนกำลังคน องค์กรขาดการวางแผนอัตรากำลังคนในปัจจุบันและในอนาคต และด้านการสรรหาบุคคลเข้าทำงาน ทำงาน องค์กรขาดการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างในการสรรหาบุคคลเข้าทำงาน เป็นต้น จึงน่าจะเป็นเหตุผลให้มีปัญหาการบริหารงานบุคคล โดยรวมและเป็นรายค้านอยู่ในระดับปานกลาง

ทุกค้าน ตลอดถึงกับ อรหัย จันทร์เหลือง (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารงาน
บุคคลของเทศบาลตำบลเพื่อง ใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี พนว่า บุคลากรของเทศบาล
ตำบลเพื่องใน เห็นว่า ปัญหาการบริหารงานบุคคลของเทศบาล โดยรวมแต่รายค้าน 4 ค้าน คือ
ค้านสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง การบำรุงรักษาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร และการให้บุคลากร
พนจากงาน อยู่ในระดับปานกลาง และในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาขอขยายเป็นรายค้าน ดังนี้

1. ด้านการบรรจุแต่งตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า มีปัญหา การจัดทำแผนอัตรากำลังคนภายในองค์กรบริหารส่วนตำบล การคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติ เหมาะสมเข้ามาทำงานในตำแหน่งน่วงว่าง และความชัดเจนเกี่ยวกับการมอบหมายงานต่าง ๆ สอดคล้องกับ ศูนย์ ama ๒๕๔๔ : บทคัดย่อ ได้ศึกษา การบริหารงานบุคคลการในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษาอำเภอ โภสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ควรขับบุคคลการให้รับผิดชอบตรงตามวิชาเอก ความมีงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนา บุคคลกรทุกด้านให้เพียงพอ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบข้อปฏิบัติของทางราชการและควร ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า มีปัญหาด้านงบประมาณที่จะส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม การความคุ้มคุ้นแลให้พนักงานปฏิบัติตามกฎระเบียบ และการใช้ทักษะ ความรู้ทางเทคนิคความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ สอดคล้องกับ ไฟแนลย์ คุณชนก (2545 : 142-144) ได้ศึกษา การบริหารงานบุคคลของโรงเรียน ประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอํานาจเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า ปัญหาที่พบคือ บุคลากรมีไม่เพียงพอ ครุภาระผู้สอนมีงานที่รับผิดชอบมากนอกจาก การสอนปกติ ขาดงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากร บุคลากร ไม่มีวินัยในตนเอง และ การประเมินผลปฏิบัติงาน ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน

4. ค้านการให้ค่าตอบแทน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า มีปัญหา การจัดสวัสดิการและประโยชน์เกือบถ้วนต่างๆ และความเหมาะสมระหว่างค่าจ้างและประโยชน์ ตอบแทนอื่น ค่าตอบแทนที่เป็นรูปตำแหน่งที่สูงขึ้น และการกำหนดระบบการจ่ายค่าตอบแทน

5. ค้านการนำรักษานักงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า มีปัญหา ความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งที่ดำรงอยู่ การคุณและความเป็นอยู่ในรูปค่าตอบแทน และสวัสดิการที่สูงไปและรูปแบบของระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ต้ององค์กรและการสร้าง ความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ จรทที่ จันทร์เหลือง (2548 : บทคัดย่อ) พ布ว่า บุคลากรของเทศบาลตำบลเพื่องใน เห็นว่าปัญหาการบริหารงานบุคคล ของเทศบาล โดยรวมและรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านสรรทนาและบรรจุแต่งตั้ง การนำรังรักษา บุคลากร การพัฒนาบุคลากร และการให้บุคลากรพ้นจากงาน อยู่ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2 ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอ วีปปุ่น จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนก ตามสายงานของบุคลากรมีความแตกต่างกัน

ผลการศึกษา พ布ว่า บุคลากร ในองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีตำแหน่งต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ วีปปุ่น จังหวัด มหาสารคาม โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พ布ว่า ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ด้านการประเมินผลงาน และการนำรักษานักงาน ไม่แตกต่างกัน

ผลการศึกษา ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ วีปปุ่น จังหวัดมหาสารคาม มีความรู้ความสามารถใน ด้านการบริหารบุคคลเท่าเทียมกัน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ วีปปุ่น ได้มีการจัด ฝึกอบรมการสอนงาน และการให้ความรู้ด้านการบริหารงานบุคคลแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ไม่มีการกีดกันด้านตำแหน่งหน้าที่ ดังนั้น จึงน่าจะส่งผลให้ปัญหาการบริหารงาน บุคคลของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ วีปปุ่น ในด้านตำแหน่งไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับ ยุพิน กอครี (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารงานบุคคล ของโรงพยาบาลพยัคฆ์ภูมิพิสัย พ布ว่า บุคลากรที่มีเพศ ระดับตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานบุคคล โดยรวมและเป็นราย ด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีตำแหน่งและ การศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาการ บริหารงานบุคคลแตกต่างกัน ($p < .05$) ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ ตำแหน่ง บ่งบอกถึงความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจซึ่งบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นตำแหน่งสูงสุดขององค์กร ย้อมมีความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่มากกว่าตำแหน่ง

ข้าราชการอี่น ๆ ซึ่งต้องระดมความคิดในการตัดสินใจในแต่ละเรื่องของข่างรอบคอบ จึงน่าจะเป็นเหตุผลให้ดำเนินการไม่มีความแตกต่าง

ตามตัวฐานที่ 3 ปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในอำเภอว้าปีปุ่ม จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากรองค์กรบริหารส่วนตำบล จ้าแนวคิดตามองค์กรบริหารส่วนตำบล มีความแตกต่างกัน

ผลการศึกษา พบว่า บุคลากรในองค์กรบริหารส่วนตำบลที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอว้าปีปุ่ม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ด้านการประเมินผลงาน การชี้แจงภารกิจพนักงาน ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการให้ค่าตอบแทน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอว้าปีปุ่ม จังหวัดมหาสารคาม มองการเปิดกรอบรับ พนักงานใหม่ที่ยังไม่ค่อยเข้าใจ แต่ได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดทำสวัสดิการ และค่าตอบแทนต่าง ๆ ให้ที่ยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร และในการเลื่อนตำแหน่งและเพิ่มค่าตอบแทนซึ่งต้องมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่านี้ ดังนั้น จึงน่าจะส่งผลให้ปัญหาการบริหารงานบุคคลของบุคลากรองค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอว้าปีปุ่ม ในด้านตำแหน่งไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับ ไพบูลย์ คุณชนก (2545 : 48) พบว่า การเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคน ได้มีการศึกษาต่อที่สูงขึ้น มีการสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาตนเองทุกครั้ง และให้เข้าร่วมพัฒนาตนหน่วยงานอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถ ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นสิ่งที่ผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญ เป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

การศึกษารังนี้มีข้อเสนอแนะที่วิเคราะห์ได้จากข้อค้นพบ และที่ได้จากแบบสอบถาม สาระสำคัญที่ประมวลได้เพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเพื่อการศึกษาในโอกาสต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผลการศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในอำเภอว้าปีปุ่ม จังหวัดมหาสารคาม เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน จากผลการศึกษาความมีการดำเนินการ ดังนี้

1.1.1 ควรนำหลักการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน มีประสิทธิภาพ มาใช้ในการประเมินผล การปฏิบัติงานและการเลื่อนตำแหน่ง และผู้บริหารจะต้องมีความเป็นธรรม มีจิตใจเป็นกลาง ในการประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนตำแหน่งของผู้ใต้บังคับบัญชา

1.1.2 ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดปฐมนิเทศบุคลากรบรรจุใหม่ทุกสายงาน และควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรบรรจุใหม่ให้เข้าใจในข้อกฎหมายนโยบาย ระเบียบ แบบแผนขององค์กร

1.1.3 ควรมีกรอบที่ชัดเจน ในการบรรจุแต่งตั้งพนักงานจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า 5 ปีให้เป็นพนักงานจ้างประจำ เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ พนักงาน

1.1.4 ควรจัดสรรงบประมาณในด้านการพัฒนาบุคลากร หรือ การฝึกอบรม การศึกษาดูงานอย่างสม่ำเสมอ และควรมีการติดตามและประเมินผลบุคลากรหลังจาก การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน

1.1.5 ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดทำสวัสดิการ และค่าตอบแทนต่าง ๆ ให้เหมาะสม ในการเลื่อนตำแหน่งและเพิ่มค่าตอบแทนของพิจารณาจากผลงานที่ผ่านมา อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

1.2 ผลการศึกษา ปัญหาการบริหารงานบุคคล ที่มีรายงานของบุคลากรที่แตกต่างกัน มองว่าบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีสายงานของบุคลากรต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอีกอาปีปีปุน จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ด้านการประเมินผลงานการดำรงรักษาพนักงาน ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการให้ค่าตอบแทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผล การศึกษาควรมีการดำเนินการ ดังนี้

1.2.1 ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดทำสวัสดิการและค่าตอบแทนต่าง ๆ ให้เหมาะสม เสมอภาค และเป็นธรรม

1.2.2 ควรมีงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรทุกด้าน ให้เพียงพอ และเสมอภาค เป็นธรรม ควรให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบข้อปฏิบัติของทางราชการและควร ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เป็นจริง และเป็นธรรมมากที่สุด

1.3 ผลการศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคคล จำแนกตามองค์การบริหารส่วน ตำบล ที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ด้านการประเมิน

ผลงาน การบริหารรักษาพนักงาน ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการให้ค่าตอบแทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาความมีการดำเนินการ ดังนี้

1.3.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณในด้านการพัฒนา

บุคลากร เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงานอย่างสม่ำเสมอให้มีความเสมอภาค และเป็นธรรม

1.3.2 ในการเลื่อนตำแหน่งและเพิ่มค่าตอบแทนจะต้องพิจารณาจากผลงานที่ผ่านมาอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

1.3.3 ควรมีการวางแผนครอบอัตรากำลังคน ในปัจจุบันและในอนาคตให้ชัดเจน เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงาน

1.4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาข้อเสนอแนะที่ว่าไป

1.4.1 องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม ต้องมีการศึกษานโยบายของรัฐบาล เช่น นโยบายชาติ นโยบายกระทรวง นโยบายการปฏิรูประบบราชการ โดยเฉพาะแผนการปรับลดอัตรากำลังคนภาครัฐและผู้ส่งเสริมประสิทธิภาพ ด้านบุคลากร ซึ่งนับเป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างบุคลากรตามแผนอัตรากำลัง ตามครอบอัตรากำลังเดิมของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้านอัตรากำลังคนในปัจจุบันและในอนาคต ได้อย่างถูกต้อง

1.4.2 ควรปรับปรุงโครงสร้างอัตรากำลังบุคลากร โดยเพิ่มพนักงานข้างชั่วคราวให้มากกว่านี้ เพื่อให้เพียงพอ กับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น

1.4.3 ควรกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากร ให้เหมาะสมกับความต้องการของหน่วยงานย่อยภายในองค์กร

1.4.4 ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดปั้มนิเทศบุคลากรบรรจุใหม่ ทุกสายงาน

1.4.5 ควรมีครอบที่ชัดเจน ในการบรรจุแต่งตั้งพนักงานข้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่า 5 ปีให้เป็นพนักงานข้างประจำ เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ พนักงาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคร่าวๆ ไป

2.1 ควรมีการศึกษาสาเหตุและอุปสรรค ที่มีผลกระทบต่อการปั้นหานบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดมหาสารคาม

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปั้นหานบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล กับหน่วยงานอื่นภายในจังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้ได้ข้อเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างหน่วยงาน ใช้เป็นข้อมูลประกอบการแก้ไขปั้นหานบริหารงานบุคคลต่อไป